

Ἑορτή τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου στήν Ἱερά Μονή Κύκκου

«Δεῦτε ἅπαντες πιστοί πρὸς τὴν Παρθένον δρᾶμωμεν...»

ε θεοτερπή λαμπρότητα και θρησκευτική μεγαλοπρέπεια εορτάστηκε στις 8 Σεπτεμβρίου στην πανηγυρίζουσα Μονή της Παναγίας του Κύκκου η πρώτη Θεομητορική εορτή του εκκλησιαστικού έτους. Την κυριώνυμο ημέρα, ο Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στο καθολικό της Μονής. Πλήθος προσκυνητών συνέρευσσε στην Ιερά Μονή

το Πανίερο τούτο Σέβασμα, για να συμμετάσχει στο πνευματικό πανηγύρι, στο οποίο η Εκκλησία καταθέτει την πίστη της στο πρόσωπο, τη ζωή και το ρόλο της Παρθένου Μαρίας για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους. Κατά την ημέρα αυτή η Εκκλησία μας τιμά τη Γέννηση αυτής, που έγινε πρόξενος της αναγεννήσεως, αναπλάσεως και ανακαινίσεως των πάντων. Δικαίως ο Άγιος Ανδρέας Κρήτης χαρακτηρίζει την Εορτή ως «παγκοσμίου ευφροσύνης γενέθλιον», που αποβαίνει «η είσοδος

Πλήθος προσκυνητών στο προαύλιο του Καθολικού της Μονής

όλων των εορτών και το προόιμιο του μυστηρίου του Χριστού».

Η ευγνωμοσύνη των πιστών προς το πρόσωπο της Παναγίας δεν πηγάζει απλά από το γεγονός ότι εξύψωσε το πρόσωπο της γυναίκας σε περίοπτη θέση, αλλά, κυρίως, επειδή ήταν η μοναδική που θα μπορούσε να προσφέρει τα άσπιλα αίματά της στον Υιό και Λόγο του Θεού, ώστε αυτός δι' αυτών να εναπλάσει διά του Αγίου Πνεύματος την ανθρώπινη του φύση. Έτσι ο αθέατος και ακατάληπτος Θεός έρχεται δι' Αυτής επί γης και γίνεται θεατός· ενώνεται και κοινωνεί με την κτίση με έναν άρρητο αλλά ουσιαστικότερο τρόπο. Δια της ανθρωπίνης φύσεώς Του ενώνει όλη την κτίση στην υπόστασή Του και την θεώνει. Ο ανείδεος και απεριγράφτος λαμβάνει «δούλου μορφήν» (Φιλιπ. 2,7), ανθρώπινη σάρκα και λογική ψυχή, συνναστρέφεται με τους ανθρώπους και περπατά πάνω στη γη. Ο «αχώρητος παντί» χωρεί στην παρθενική μήτρα της Θεοτόκου και η Παναγία μητέρα Του καθίσταται η «χώρα του Αχώρητου».

Αυτήν, λοιπόν, τιμά και γι' αυτήν σεμνύνεται η Μεγάλη του Κύκκου Μονή, γιατί κατέχει τον ανεκτίμητο θησαυρό της, που είναι η χαριτωμένη Εικόνα της, η οποία σκέπει τη Μονή της και τους πιστούς αλλά και όλη την Κύπρο μας.

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
κ.κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ
ΣΤΙΣ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2009**

Σήμερα, αγαπητοί χριστιανοί, ὁ οὐρανός μεγαλύνεται. Ἡ γῆ ἀγάλλεται καί ἡ κτίσις χαίρει, γιατί οἱ θεῖες ὑποσχέσεις ἄρχισαν νά πραγματοποιοῦνται, οἱ προφητεῖες νά ἐκπληρώνονται καί ἡ ἀπολύτρωση καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων νά πλησιάζει. Ἡ ὑπέροχη Κόρη, ἡ Παναγία Παρθένο, τῶν προφητῶν τό κλέος καί τοῦ Δαβίδ ἡ θυγάτηρ, πού ἐξελέγη ἀπό τόν Θεό, γιά νά βαστάσει στούς κόλπους Της τόν τά πάντα βαστάζοντα Κύριον, γεννᾶται σήμερα ἐξ Ἰωακείμ καί Ἄννης τῆς σόφρονος.

Σήμερα οἱ ἄνθρωποι καί οἱ ἄγγελοι, συγκροτοῦντες ἐνιαῖο πνευματικό θίασο, πανηγυρίζουν τό Γενέσιο τῆς Θεοτόκου, τή γέννηση Αὐτῆς, πού εἶναι τό προανάκρουσμα τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τῆς ἐλεύσεως τοῦ Θεοῦ σωματικῶς στήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Ἡ γέννηση τῆς Παναγίας ὑπῆρξε τό προοίμιο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Γιατί δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ποτέ ὅτι, γιά νά ἐρθεῖ ὁ Χριστός Λυτρωτής καί Σωτῆρας στόν κόσμο, πέρασε ἀπό τήν Πύλη, πού λέγεται Παναγία. Αὐτή τόν γέννησε. Εἶναι μάνα Του. Τή δική Της σάρκα καί τό δικό Της πάναγγο αἷμα δανείστηκε ὁ Χριστός, γιά νά σαρκωθεί, προκειμένου νά λυτρώσει τόν κόσμο. Ἡ Παναγία εἶναι ὄντως Θεοτόκος, γιατί γέννησε τόν ἀληθινό καί τέλει Θεό, τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἡ ἄφθιτη πνευματική καλλονή Της, τό ἠδύπνοον κρίνο τῶν ἀρετῶν Της, τό εὐῶδες θυμίαμα τῆς ἀγνότητος καί Ἀγιότητάς Της καί τό πολύτιμο μύρο τῆς καθαρότητάς Της, εἴλκυσαν τήν ἀγάπη τοῦ θεοῦ Πλαστοουργοῦ Της ὁ ὅποιος, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ Της, ἐπλήρωσε τά σύμπαντα εὐωδίας, πού σάρωσε τή δυσσομία τῆς ἀμαρτίας, τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου. Ἡ Παναγία συνυπούρησε στή διεργασία τῆς μεταμορφώσεως τῆς κτίσεως καί τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τό νά γίνει μητέρα τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἐπάξια

λοιπόν ἡ Ἐκκλησία τήν ἀνυμνεῖ ὡς «Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καί Ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ», ἀναφέρουσα καί τόν λόγον τῆς ἀνυπέρβλητης αὐτῆς τιμῆς, ἐπειδή δηλαδή καταξιώθηκε ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα νά δεχθεῖ μέσα Της, καί νά γεννήσει τόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν Δημιουργό καί πλάστη καί Θεό Της.

191 Δίκαια καί οἱ πιστοί ἀνυμνοῦμε καί γεραίρομε τό ἄχραντο πρόσωπο τῆς Παρθένου, ἀφοῦ βάσταξε στούς κόλπους Της τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, καί μᾶς πρόσφερε, τροφή τοῦ παντός κόσμου, τόν Ἄρτον τόν ἐπιούσιον, τήν ἀληθινή βρώση καί πόση, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, γιά νά ἔχουμε καί ἐμεῖς οἱ φθαρτοί καί πεπερασμένοι «φάρμακον ἀθανασίας», καί «ἀντίδοτον τοῦ μή ἀποθανεῖν», ὅπως εἶπε ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος.

Ἀλλά ἀνυμνοῦμε ἀκόμη τήν Παναγία, γιατί στό πρόσωπό Της βλέπουμε τό φυλακτήριό μας ἐκ τῶν ποικίλων κινδύνων τῆς ζωῆς, τό κραταίωμα στόν ἐπώδυνο κατά τῆς ἀμαρτίας ἀγῶνα καί τό ἱερό καταφύγιό μας στίς ποικίλες τοῦ βίου περιστάσεις.

Γιά μᾶς τοῦς σημερινούς ἀνθρώπους, πού κλυδωνιζόμαστε μέσα στήν ταραγμένη θάλασσα τοῦ βίου μας, πού βρισκόμαστε σέ ἀπορία, ἀγωνία καί ἀπόγνωση ἐξ αἰτίας τῆς συγχύσεως, καί τῆς παραφροσύνης, καί τῆς σκληρότητας τοῦ πολιτισμοῦ μας, ἡ Θεοτόκος παραμένει τό αἰώνιο θαῦμα, ἡ μόνη καταφυγή καί ἐλπίδα μας. Εἶναι ἡ Παναγία ἡ μάνα τῶν πικραμμένων, τῶν κουρασμένων, τῶν ἀπελπισμένων, τῶν πονεμένων καί ἀδικουμένων. Ὄταν μέ πίστη θερμή καί μέ ταπείνωση προσπίπτουμε στόν θρόνο τῆς μητρικῆς ἀγάπης καί τοῦ ἐλέους Της, τότε ἡ Παναγία, πού ἔλκει τή δύναμή Της ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ τόκου Της, μᾶς σῶζει ἀπό φοβεροῦς πειρασμούς, καί κινδύνους, καί συμφορές ἀμέτρητες.

Κοιτάξτε, λοιπόν, τήν Παναγία οί μπτέρες. Κοιτάξτε Την μέ τό μάτι τῆς μάνας. Μιλῆστε Της. Πέστε Της ἀπλᾶ κάθε τι, πού σᾶς ἀπασχολεῖ. Εἶμαι βέβαιος, θά βρεῖτε κατανόηση καί ἀνταπόκριση.

Κοιτάξτε τήν Παναγία οί πονεμένοι! Μέ τή δακρύβρεκτη πονεμένη ματιά σας συναντήστε τά πονεμένα μάτια τῆς Παναγίας μας, ἔχουν κάτι νά σᾶς ποῦν. «Παιδιά μου», σᾶς λέει, ὅταν πονᾶτε, «κοιτάξτε τόν σταυρό τοῦ Υἱοῦ μου. Κοιτάξτε Ἐμένα. Ἀντλήστε δύναμη καί ἀντιμετωπίστε τόν πόνο καί τήν ὀδύνη σας μέ ὑπομονή καί καρτερία».

Κοιτάξτε τήν Παναγία τά νιάτα! Σ' ἓνα κόσμο ἐρειπωμένο ἀπό ἀξίες, πρότυπα καί ἰδανικά ἀτενίστε οἱ νέοι τή μοναδική καί αἰώνια ὑπεραξία, καί ἀπόλυτο ἰδανικό, καί κατ' ἐξοχή μορφωτικό πρότυπο, τόν Υἱόν τῆς Παρθένου, τόν Υἱόν τῆς Παναγίας μας, τῆς ὁποίας σήμερα γιορτάζουμε τή θεία γέννηση, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν, πού εἶναι ἡ μόνη δύναμη, πού μπορεῖ νά σᾶς προφυλάξει ἀπό τίς ψυχοκτόνες προκλήσεις καί τίς ὀδυνηρές περιπέτειες τῆς ἐποχῆς μας. Εἶναι ἡ μόνη δύναμη, πού μπορεῖ νά σᾶς σώσει ἀπό τή διαφθορά, τά ναρκωτικά, τή χαμηλή ζωή τῶν ἐνστίκτων, τή φαυλότητα καί ἐγκληματικότητα, ἀπό κάθε εἶδους ἐξωφρενισμούς καί ἐκτροχιασμούς.

Κοιτάξτε τήν Παναγία οἱ νέες. Μιμηθεῖτε τήν ἀγνότητα καί καθαρότητα Της καί γενικά τίς ἀρετές Της. Μεγάλη γίνεται μία νέα, ὄχι σπαταλώντας ἀσυλλόγιστα τόν ἐσωτερικό της πλοῦτο, ἀλλά κάνοντάς τον ἀκόμα πιό πλούσιο μέ τήν ἀρετή καί τήν ἀγιότητα.

Κοιτάξτε τήν Παναγία οἱ ἁμαρτωλοί. Ἴχει νά πεῖ καί σέ μᾶς κάτι τό σημαντικό. Αὐτή, πού στή ζωή Της ὑπῆρξε ἡ ἄμωμη, ἡ ἄσπιλη, ἡ Παναγία ἡ Κεχαριτωμένη, πού σάρκωσε καί γέννησε τόν Σωτῆρα καί Λυτρωτή μας. «Μὴν ἀπελπίζεστε», μᾶς λέγει, «ἐγώ θά γίνω γιά σᾶς ἡ μεσίτρια. Ἡ γέφυρα ἡ μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν», «ἡ ταχινή βοήθεια» καί «διπνεκῆς προστασία». «Πολλά γάρ ἰσχύει δέσεις Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μόνο ἓνα σας βλέμμα ἰκευτικό καί ἓνας λόγος σας παρακλητικός στόν Υἱό μου καί Θεό σας φτάνει».

Κοιτάξτε τήν Παναγία ὄλοι, γιατί Αὐτή εἶναι ἡ Προστάτιδά μας, ἡ ἐλπίδα καί ἀπαντοχή μας.

Ἐμεῖς σήμερα, οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, νά συνεχίσουμε πρέπει τοῦτο τόν μυστικό διάλογο, τή μυστική θέαση καί τό μυστικό

ἀκρόαμα τῆς Παναγίας, γιατί ἔτσι θά δεχόμαστε τοὺς πάντοτε, τοὺς «ἀεναούς χειμάρρους» τῶν χαρισμάτων τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ.

Σήμερα, πού ὁ αἱματηρός διαμελισμός τῆς Κύπρου γιά τριάντα πέντε τώρα χρόνια συνεχίζεται, καί τό ὑπέροχο ἐπιστέγασμα τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, ἡ ἐλευθερία, ἐλεεινά κακοποιεῖται ἀπό τό ἱστορικό κακούρηγμα τῆς εἰσβολῆς καί τῆς παρατεινόμενης τουρκικῆς κατοχῆς, τήν Παναγία πρώτιστα πάντων νά παρακαλέσουμε, νά μνημονεύσουμε καί, σάν ἰκεσία μας καί ἐλπίδα μας, νά προβάλλουμε, γιατί Αὐτή εἶναι ἡ πιό πιστή Μητέρα μας καί ἡ πιό μόνιμη προστασία μας. Σήμερα, πού ἡ Κύπρος γιά τριάντα πέντε τώρα χρόνια ἐξακολουθεῖ, θρηνωδοῦσα καί κλαίουσα, νά πενθεῖ τή συμφορά της, στήν Παναγία μας νά στυλώσουμε πρέπει τό βλέμμα μας, καί θερμά νά τήν παρακαλέσουμε νά χαρίζει στόν λαό μας ὑπομονή καί καρτερία, σύνεση καί ψυχραιμία, καί προπαντός ἐνότητα καί ὁμοψυχία, γιατί μόνο ἡ ἐνότητα μπορεῖ νά μᾶς βγάλει ἀπό τόν ἐχθρικό κλοιό, πού μᾶς περιβάλλει, καί ἀπό τοὺς παντοειδεῖς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ἐπεσώρευσε ὁ ἐσμός τῶν ἐπιβούλων ἐχθρῶν μας.

Σέ τέτοιες ὥρες, πού ἡ ψυχὴ ὀλόκληρου τοῦ λαοῦ μας συνταράσσεται ἀπό ἀγωνίες, νά ἐνστερνιστοῦμε πρέπει ὄλοι οἱ Ἕλληνες τήν ὑπέριστα ἐπιταγή τῆς ἐθνικῆς ἐνότητας καί, ἐλεύθεροι ἀπό κάθε μοιρολατρία καί αὐτοκαύχηση, ἀπό κάθε ἐωσφορική ὑπερβολή ἐθνικῆς ἐκλεκτικότητας καί ἐθνικιστικοῦ παραληρήματος, νά ἀγωνιστοῦμε γιά μιά λύση στό ἐθνικό μας πρόβλημα, δίκαιη, λειτουργική, βιώσιμη καί δημοκρατική γιά τό συμφέρον καί τήν εὐημερία ὄλων τῶν Κυπρίων πολιτῶν, ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ἐθνική καταγωγή τους, τή γλῶσσα, τή θρησκεία καί τόν πόλιτισμό τους. Γιά μιά λύση, πού θά ἐξασφαλίζει τήν ἐπιστροφή τῶν προσφύγων στόν τόπο τους. Στόν τόπο τους τόν σημαδεμένο μέ τοὺς τάφους τῶν προγόνων, τῶν Ἁγίων, τῶν μαρτύρων καί τῶν ἡρώων μας, τόν σημαδεμένο μέ τίς ἐκκλησίες καί τά μοναστήρια μας καί τά ἄλλα πολιτιστικά μνημεῖά μας. Γιά μιά λύση, πού θά ἐξασφαλίζει τήν ἐπιβίωση τῆς Κύπρου καί τή συνοχή μέ τήν ἱστορία της.

«Παρθένε, Ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς Πρεσβεῖαις Σου, κινοῦσα σπλάγγνα μητρικά τῷ Υἱῷ Σου καί Θεῷ ἡμῶν».